

korregi izaterik. UZEIk burutu behar duen batekizunerako, egin-dako lanetatik bil daitekeena ez da maiz borobilegia eta osoegia gertatuko. Eta, hala ere, ezin dezakegu dena *ad calendas graecas* laga. Adibide batekin adieraziko dut esan nahi dudana.

Euskaltzaindiaren deliberamenduak ez dira burutu atlas linguistiko oso bat egin ondoren, atlas hori egiteko baitago aspalditik eta, dirudienez, egon ere luzaro egonen da egiteko. Eta, bienbitartean, batasuna bere bidea urratzen ari da guztion onerako. Izan ere, zergatik baldintzatuko dugu euskararen etorkizuna, aldez aurretik informazio erabatekoa eskatuz? Horrelakorik ez da apenas inoiz gertatu hizkuntzen historian. Gaztelaniak edo frantsesak ez dute atlas hori behar izan beren barne batasuna eta normalkuntza lortzeko. Horretarako, linguistika guztiak baino indar handiagoa ukan dute gizarte-indarrek eta politikak. Euskal Herrian ere orobat euskararekin. Betoiz ikerketa berriak, ahalik osoenak, baina erabaki asko hartu beharko da ikerketa guztioi itxarotzen egon gabe.

Dakigunaren gain eta noizbait jakin dezakegunaren zain egoteke egingo du lan UZEIk. Baina ez ikara: informakuntza alor bat ere pentsatu da. Hor bilduko dira nonahitik jasotako albisteak. Argibide horien laguntzaz egingo dira hiztegiak eta oin-harrizko liburuak. Erabakien atzetik milaka fitxa eta kontsulta egongo da, hizkera teknikoen sorketa ongi finkatua eta ahalik onhargarriena izan dadin.

Sortuko diren idazlanean, emango diren ikastaroez, bilatuko diren laguntzez, euskarari eta euskaltzaleei zerbitzu onik eskaintzerik izango ahal da! ■ *Joseba Intxausti.*

«Eusko Ikaskuntza» berriz?

«Eusko Ikaskuntza» edo «La Sociedad de Estudios Vascos» sortzeaz bide dago. Zurrumuruak gero eta sarriago entzun ohi genituen. Horretan zebiltzan pertsona batzu ere ezagutzen genituen. Asmoak hezuramitu dira: Elkartearen Batzorde Iraunkorrak Asanbladarako deia egin berria du. J. M. Barandiaran, M. Irujo, J. Garate, M. Lekuona, A. Irigaray, J. Irizar dira sinatzaile.

Historia ospetsua du *Eusko Ikaskuntza*-k. 1918an Oñatin eraikia, lau Diputazioen ekintza legez, Elkarte honek euskal kulturaren goititzean eta hedapenean meritu handiak ditu. Ekintza eta meritu horien artean dago Euskaltzaindiaren sortzea, RIEV (edo Urkixoren *Revista Internacional de Estudios Vascos* sonatu hura argitaratzea, 1918tik 1934era urtero Kongresoak ospatzea, Euskal Kate-drak eraikitzea, 1927az gero Udal ikastaroak antolatzea, Eskolako elebitasunaren oinharrien projektua eta batez ere 1931ko Euskal Estatutuaren Projektua.

Elkartearen ekintzak, beraz, bitan adarkatzen dira. Ikerketa eta

zientzi gaien estudioa, bateko. Eta, besteko, kultura eta herri bizitzako lana.

Eusko Ikaskuntza luzaroan isilik egon da, hain zuzen 1936ko irailaren 5etik. Isiltasun hau, zalantzarik gabe, politika ezagun baten adierazgarri da. Eta instituzio publikoen axolarik eza salatzen du, okerragorik ez bada.

Bizkitartean, politika ofizialaren eta instituzio publiko guztien babesaren bazterretik, kultur inizatibak ugari erne dira Euskal Herrian. Azken 15-20 urte hauk aberatsak izan dira oso asmotan bezanbat ekintzatan. Projektu horietako batzuk jadanik lur hartu dute, finkatu dira; ekintza zenbait eratu eta egituratu da. Aipa ditzagun buruz zenbait: Editoriale zenbait, Alfabetatzen, Euskalduntzen, Ikastola, UEU edo Udako Euskal Unibertsitatea, UZEI edo Unibertsitate Zerbitzueterako Euskal Ikastetxea, eta abar.

Historia hurbileko hau kontutan edukirik eta gaurko talde batzuren dinamika haintzat harturik, zein izango da *Eusko Ikaskuntza*-ren jokua? Hau da galdera, batere maliziarik gabe egina. Zeren eta aipaturiko talde horik hor daude, bizi bizirik, dinamikoak dira oso, gazteria berekin dute. Badirudi *Eusko Ikaskuntza*-ren oraingo Biltzarreko deiak kontutan hartu duela egoera hau. Berrikuntza nahi dutela diote, gainerako elkarteak konbidatzen dituzte, eta espreski gazteriarri dei egiten diote. Elkarte bat gehiago izango ote da? Zenbait elkarteren moldatzaile izan al liteke? Izango denaren aurre-rapide bat, laster izango dugu, Biltzarre nagusia egingo denean. ■ *Joan Altzibar.*

Ingalaterrako Beltzak Karnabalaren azpian drama soziala

«Karnabala da gure festa nazionala»

Berrehun ta berrogei ta hamar mila (250.000) lagun inguru bildu ziren abuztuaren 28an London-eko Notting Hill hauzora, Beltzen karnabala ikustera... eta bizitzera.

Notting Hill hauzoak bi alderdi ditu: batean zuriak dira gehien-gehienak; alderdi aberatsa da. Bestean, beltzak bildu dira bereziki; London-eko hauzoric «beltzenetakoa» da Notting Hill; eta alderdi honi pobretasuna nabari zaio: etxetan eta kaletan.

Notting Hill «beltzera» ez dute ingeles zuriek bizitzera joan nahi; baina urtean behin bederen London-eko beltzak eta hainbat zuri ere haraxe biltzen dira, Beltzen karnabala ikustera.

Aurtengoan, eta aldeaz aurretik, slogan nagusi bat zabaldu zuten beltzek: «Karnabala da gure festa nazionala». Ez zen Ingalaterrako